

Rechtbank Rotterdam, 9 november 2005, Vlinderstoel Jacobson

Vlinderstoel van Arne Jacobson:

PROCESRECHT – Internationale rechtsmacht

Auteursrecht inbreuk - plaats waar schadebrengende feit zich voordoet

Gesteld wordt dat inbreuk wordt gemaakt op het aan rechthebbenden en Hansen in Nederland toekomend auteursrecht en dat onrechtmatig wordt gehandeld door – samengevat - zonder toestemming van de rechthebbenden via een website en met behulp van brochures, nagemaakte meubelen te koop aan te bieden en afbeeldingen daarvan openbaar te maken in Nederland en deze meubelen te leveren aan Nederlandse afnemers en in Nederland in het verkeer te brengen. Dat de levering uitsluitend "ex works", dus bij de fabriek, te Italië heeft plaatsgevonden, althans naar Leather Form heeft gesteld, doet niet af aan het intreden van de schade in Nederland, het land waar de kopers wonen/gevestigd zijn en waar de namaakmeubelen in het verkeer zijn gebracht.

AUTEURSRECHT

Toepasselijk recht – lex protectionis

De vraag naar de omvang van de auteursrechtelijke bescherming moet worden beantwoord aan de hand van het recht van het land voor wiens grondgebied bescherming wordt ingeroepen (de zgn. "lex protectionis").

Plaats openbaarmaking - inbreuk in Nederland?

Zie noot

Schuld - toerekenbaarheid inbreuk auteursrechten

op de Europese markt wordt het beginsel van vrijheid van handel en bedrijf steeds meer wordt ingeperkt door beschermingsmaatregelen tegen piraterij. Binnen de Europese meubelbranche mag als algemeen bekend worden verondersteld dat het verhandelen van nabootsing van designklassiekers zonder toestemming van de rechthebbenden in de meeste landen van Europa is verboden. Voor zover Leather Form daarvan niet op de hoogte was, had zij deze wetenschap op betrekkelijk eenvoudige wijze, bijvoorbeeld door het raadplegen van een deskundige, kunnen achterhalen. Onder deze omstandigheden had van Leather Form mogen worden verwacht dat zij zich voorafgaand aan het verkopen en

leveren aan in Nederland gevestigde afnemers en zeker voorafgaand aan het aanwijzen van een agent in Nederland, op de hoogte had gesteld van het gevaar voor een mogelijke inbreuk op de rechten van derden.

Vindplaatsen: NIPR 2006, nr. 201, p. 304

Noot: Het vonnis blijft onduidelijk over de feiten en doet de vraag rijzen of die feiten de toewijzing van de vordering wel kan dragen.

Voor wat betreft de *rechtsmacht* overweegt de rechtbank dat zij bevoegd is nu *gesteld wordt* dat in Nederland inbreuk op auteursrecht wordt gemaakt c.q. onrechtmatig wordt gehandeld. Daarbij vat de rechtbank de stellingen van de eiser samen en meldt dat die inhouden – althans zo begrijp ik het vonnis – dat (a) via een website en met behulp van brochures en dergelijke nagemaakte meubelen te koop worden aangeboden en afbeeldingen daarvan openbaar worden gemaakt in Nederland en (b) deze meubelen, deels aan en/ of door tussenkomst van een agent, te leveren aan (andere) Nederlandse afnemers en in Nederland in het verkeer te brengen. Voor wat betreft de in het incident opgeworpen bevoegdheidsvraag is dit voldoende, aangezien de rechter daarvoor slechts dient af te gaan op wat door de eiser gesteld wordt. (*Vlas*, aant. 7 bij 1ste Afdeling, los-bl. ed. Rv; MvT26 855, nr. 3, p. 41).

Als de rechter zich vervolgens op basis van die stellingen bevoegd acht van de zaak kennis te nemen dient daarna in volle omvang beoordeeld te worden of er wel sprake is van *inbreuk* in Nederland. Inbreukmakende handelingen zijn het *verveelvoudigen* of het *openbaar maken* van de stoelen. Verveelvoudigen vond kennelijk niet in Nederland plaats en gedaagde stelde enkel 'af fabriek' in Italië te leveren aan in Nederland gevestigde/wonende afnemers. Met die ook in het kader van het bevoegdheidsincident aangevoerde stelling lijkt gedaagde evenzeer te hebben aangevoerd dat hij geen inbreuk in Nederland pleegde. Vreemd genoeg komt de rechtbank daar in de hoofdzaak verder niet op terug.

Als de gedaagde alleen maar in Italië levert aan afnemers die de stoelen vervolgens naar Nederland vervoeren dan is in beginsel geen sprake van een openbaarmaking door de gedaagde in Nederland. De rechtbank spreekt in dit verband vooral over Nederland als plaats waar de schade intreedt, maar dat kan wellicht tot bevoegdheid van de Nederlandse rechter leiden – zoals de rechtbank in het bevoegdheidsincident overweegt – maar daaraan voorafgaand dient vastgesteld te worden of wel sprake is van inbreukmakende handelingen in Nederland. Indien – zoals de rechtbank ook als uitgangspunt lijkt te nemen – de stoelen in Italië geen inbreuk zouden opleveren en de gedaagde zich tot handelingen in Italië beperkt gaat de gedaagde in beginsel vrijuit en is niet relevant dat de schadelijke gevolgen van dit rechtmatige Italiaanse handelingen door de rechthebbende op de Nederlandse auteursrechten in Nederland ondervonden worden.

Dat laat onverlet dat de Nederlandse afnemers die de stoelen in Italië afnemen en naar Nederland vervoeren

mogelijk wel inbreuk op dat Nederlandse auteursrecht maken, maar die afnemers zijn in deze procedure geen partij. Het laat zich ook nog voorstellen dat het – als een vorm van indirecte auteursrechtinbreuk - onrechtmatig is om in Italië stoelen te leveren aan afnemers waarvan men weet of behoort te weten dat die in Nederland inbreuk op auteursrechten zullen plegen. Dat is echter een vraag waarop Italiaans recht toepasselijk is en deze vraag is in deze procedure niet opgeworpen. De rechtbank beperkt zich in zijn vonnis tot Nederlands recht als de *lex protectionis*. Bovendien is de Nederlandse rechter in beginsel niet bevoegd om aan een buitenlandse EEX-gedaagde een grensoverschrijdend verbod op te leggen voor handelingen in Italië indien de bevoegdheid van de Nederlandse rechter ontleend wordt aan de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan (art. 5(3) EEX-Vo; HvJEG, 7 maart 1995, NJ 1996, 269 (*Fiona Shevill*)).

Wat resteert als grond voor auteursrechtinbreuk in Nederland zou openbaarmaking van afbeeldingen van de stoelen kunnen zijn via een website of door middel van brochures, zoals kennelijk ook door de eiser gesteld was and meetelde voor het aannemen van jurisdictie door de rechtbank. Of dat feitelijk gebeurde en in welke vorm, wordt uit het vonnis niet duidelijk. De enkele publicatie op een website lijkt niet voldoende voor het kunnen aannemen van een openbaarmaking in Nederland. Zoals Verkade/Spoor/Visser (2005, n. 4.39) aangeven lijkt een specifiek verband met de Nederlandse rechtssfeer vereist, zoals het (mede) gericht zijn van de site op een Nederlands publiek.

Hoewel de rechtbank Rotterdam daar verder geen overwegingen aan spendeert, lijkt dit vonnis van dezelfde lijn te getuigen als door de rechtbank Amsterdam gekozen in zijn vonnis van 28 augustus 2003 in de zaak *Cassina v Classico Mobile* (NJ 2003, 640, IER 2004, nr. 5, p. 25, m.nt. Speyaert, LJN AI1638, IEPT 20030828). Daar ging het ook om vanuit Italië te koop aangeboden meubels, waarvan afbeeldingen op een website waren geplaatst. Daar speelde echter tevens een rol dat de gedaagde tevens een advertentie in het NRC Handelsblad had geplaatst met daarin het internetadres van haar website, via welke inbreukmakende meubels van Le Corbusier en Rietveld te koop werden aangeboden. Van een dergelijke, specifiek op Nederland gerichte actie blijkt in deze zaak echter niet, of het zou moeten zijn dat men kennelijk een Nederlandse agent had aangesteld, maar het vonnis leert niet wat de rol van die agent feitelijk was, Kortom het vonnis is voor partijen wellicht duidelijk maar roept voor een eenvoudige lezer de nodige vragen op als men deze uitspraak als mogelijk precedent voor vragen van internationale jurisdictie wil beschouwen.

[Dick van Engelen](#), oktober 2006

Rechtbank Rotterdam, 9 november 2005

zaak- / rolnr. 199243 / HA ZA 03-1594

(Van de Laarschot, De Loor-Alwin, Heevel)

Overige instantie(s): Rb. Rotterdam 12 februari 2003, rolnr. 02-2676 (verstekvonnis), zoals verbeterd bij uitspraak van 2 april 2003

-

(...), h.o.d.n. 'Leather form di Trentacoste Diego' (Italië), opposant,

proc. mr. F.C. de Wit-Facchetti tegen

Fritz Hansen A/S, Denemarken, geopposeerde,

proc. mr. A.P.M. Henket, adv. mr. N.D.R. Nefkens (...)

2. De vaststaande feiten

Als enerzijds gesteld en anderzijds erkend dan wel niet of onvoldoende gemotiveerd weersproken, gelet ook op de in zoverre niet betwiste inhoud van in het geding gebrachte producties, staat tussen partijen - voor zover van belang - het volgende vast:

2.1. Hansen is een meubelfabrikant die naar het oorspronkelijk ontwerp van Arne Jacobsen meubelmodellen fabriceert en verkoopt, waaronder de vlinderstoel (AJ 3107).

2.2. Leather Form is een Italiaanse meubelproducent. Tot haar assortiment behoren meubelen geïnspireerd op klassieke designontwerpen, waaronder de op de vlinderstoel van Arne Jacobsen geïnspireerde stoel "Diego".

2.3. Leather Form heeft op 6 september 1999 een agentuurovereenkomst gesloten met de Nederlandse v.o.f. Mobili Italian, waarvan [partij A] en [partij B] vennoot waren (hierna gezamenlijk: Mobili c.s.). Bij deze overeenkomst is Mobili C.S. is aangewezen als agent van Leather Form in Nederland.

2.4. Leather Form heeft de onder 2.2 genoemde meubelmodellen verkocht en geleverd aan het Nederlandse bedrijf Jencikova.

2.5. Hansen heeft bij aangetekend schrijven met ontvangstbevestiging d.d. 30 november 2000, 29 januari 2001 en 17 april 2002 Leather Form geïnformeerd over het feit dat naar zij meent het tot het assortiment van Leather Form behorende model "Diego" een ongeoorloofde nabootsing is van de vlinderstoel, haar gesommeerd deze inbreuk te staken, een onthoudingsverklaring te ondertekenen en binnen veertien dagen schriftelijke opgave te doen van de voorraad inbreukmakende producten ten behoeve van de Nederlandse markt, het aantal aan Nederlandse afnemers geleverde exemplaren, de namen en adressen van deze afnemers en de door haar hiermee genoten bruto en netto winst. Leather Form heeft niet op deze brieven gereageerd.

3. Het vonnis waartegen verzet

3.1. De rechtbank heeft Leather Form en Mobili C.S. bij verstekvonnis van 12 februari 2003 overeenkomstig de eis van Hansen veroordeeld. (...)

3.2. Bij uitspraak van 2 april 2003 heeft de rechtbank het verstekvonnis verbeterd in die zin dat zij heeft bepaald dat voor de laatste alinea van het dictum dient te worden ingevoegd de alinea: "verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad". 3.3. Leather Form en Mobili C.S. hebben vervolgens ieder voor zich verzet aangetekend tegen het verstekvonnis.

4. Het geschil

In het incident

4.1. Leather Form heeft gevorderd dat de rechtbank zich onbevoegd verklaart om van de vordering van Hansen kennis te nemen.

4.2. Leather Form heeft hiertoe – zakelijk weergegeven – het navolgende gesteld: - Alle overeenkomsten die Leather Form sluit met buitenlandse bedrijven, zoals Mobili Italian, bevatten altijd de clausule "ex Works". Volgens deze clausule levert Leather Form de goederen die zij verkoopt in Italië, zodat het feit waarvan Hansen stelt dat dit schade heeft veroorzaakt, zich heeft voorgedaan in Italië en de rechtbank geen bevoegdheid toekomt uit hoofde van art. 5, derde lid, EEX.

(...)

4.3. Hansen heeft de vordering gemotiveerd betwist. Dit verweer zal, voor zover nodig, hierna onder 5 worden weergegeven en besproken.

In de hoofdzaak

4.4. Hansen heeft geconcludeerd tot toewijzing van haar gewijzigde vordering, welke vordering - verkort weergegeven – luidt om bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad: - Leather Form te veroordelen om:

A. te staken en gestaakt te (doen) houden iedere inbreuk op de auteursrechten van de auteursrechthebbende alsmede het onrechtmatig handelen jegens auteursrechthebbenden en Leather Form te verbieden de vlinderstoel van Arne Jacobsen openbaar te maken en/of te verveelvoudigen, in het bijzonder door meubelmodellen identiek aan of in overwegende mate gelijkend op dit meubelmodel in Nederland te fabriceren en / of aan te bieden en /of ten toon te stellen en/of in voorraad te houden en/of te leveren en /of in Nederland te importeren en / of in het verkeer te brengen van en / of te bemiddelen in de verkoop van en/of op welke titel dan ook in Nederland te verhandelen;

(...)

4.5. Aan de (gewijzigde) vordering heeft Hansen - zakelijk weergegeven - de volgende stellingen ten grondslag gelegd:

- Leather Form maakt inbreuk op de auteursrechten met betrekking tot de Vlinderstoel van Arne Jacobsen als bedoeld in de art. 12 en 13 Aw en handelt mitsdien onrechtmatig jegens de auteursrechthebbenden en jegens Hansen als exclusief licentiehoudster door zonder voorafgaande en noodzakelijke goedkeuring meubelmodellen, die nagenoeg identiek zijn dan wel in overwegende mate gelijkend op de vlinderstoel van Arne Jacobsen te (laten) verveelvoudigen en openbaar te maken in Nederland, onder meer door deze meubelmodellen op haar website te tonen en aan te bieden en te leveren in Nederland.

- Leather Form handelt eveneens onrechtmatig doordat zij door het klakkeloos nabootsen van de vlinderstoel op ongeoorloofde wijze profiteert van de inspanningen en investeringen van de auteursrechthebbenden en Hansen.

- Voornoemd handelen is Leather Form toe te rekenen, nu zij als professionele fabrikant van designmeubelen wist, althans behoorde te weten, dat het verhandelen van de litigieuze meubelen in Nederland niet is toegestaan, zodat zij aansprakelijk zijn voor de

dientengevolge door Hansen geleden schade en deze dient te vergoeden.

- Hansen behoeft nadere informatie teneinde de door haar en de auteursrechthebbenden geleden en nog te lijden schade te kunnen bepalen en verdere schade te beperken, zodat zij recht en belang heeft bij de ingestelde vorderingen.

- Hansen heeft tot aan de voorbereiding van de onderhavige procedure buitengerechtelijke kosten gemaakt, bestaande uit een bedrag van €4.115,74 aan advocaatkosten en een bedrag van €323,93 aan kosten voor het beslag.

4.6. Leather Form heeft gemotiveerd verweer gevoerd er toe strekkende haar te ontheffen van de tegen haar in het bij verstek gewezen vonnis uitgesproken veroordeling met afwijzing van de vordering en met veroordeling bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad van Hansen in de kosten van de oorspronkelijke procedure en de verzetprocedure, alsmede tot betaling van wettelijke rente daarover vanaf acht dagen na betekening van het onderhavige vonnis. Dit verweer zal, voor zover nodig, hierna onder 5 worden weergegeven en besproken.

5. De beoordeling

In het incident

5.1. De bevoegdheid van de rechtbank ten aanzien van de vordering jegens Leather Form dient, gelet op het moment waarop de procedure aanhangig is gemaakt, ingevolge het bepaalde in art. 66 EEX-Vo te worden beoordeeld aan de hand van de EEX-Vo en niet het EEX. Nu de rechtbank haar bevoegdheid niet kan ontleenen aan het bepaalde in art. 2 EEX-Vo, zijn de bevoegdheidsregels met betrekking tot de alternatieve fora relevant.

5.2. In art. 5, derde lid, EEX-Vo is bepaald dat het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen, bevoegd is om kennis te nemen van vorderingen gegrond op verbintenissen uit onrechtmatige daad. Daarbij geldt dat wanneer de plaats waar zich het feit heeft voorgedaan dat aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad kan meebrengen en de plaats waar de schade is ontstaan niet samenvallen, de uitdrukking "plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan" aldus moet worden verstaan dat deze zowel doelt op de plaats waar de schade is ingetreden als op de plaats waar de schadeveroorzakende gebeurtenis zich voordoet, zodat de verweerder ter keuze van de eiser voor de rechter van de ene dan wel van de andere plaats kan worden opgeroepen. Dit begrip mag echter niet zo ruim worden opgevat dat tevens wordt verstaan dat het iedere plaats omvat waar de schadelijke gevolgen zich openbaren van een feit dat reeds elders daadwerkelijk ingetreden schade heeft veroorzaakt.

5.3. Hansen heeft Leather Form verweten inbreuk te hebben gemaakt op het aan rechthebbenden en Hansen in Nederland toekomend auteursrecht en/of onrechtmatig te hebben gehandeld door – samengevat - zonder toestemming van de rechthebbenden via haar website en met behulp van brochures en dergelijke nagemaakte meubelen te koop aan te bieden en afbeeldingen daar-

van openbaar te maken in Nederland en door deze meubelen, deels aan en/ of door tussenkomst van Mobili C.S., te leveren aan (andere) Nederlandse afnemers en in Nederland in het verkeer te brengen. Dat de levering uitsluitend "ex works", dus bij de fabriek, te Italië heeft plaatsgevonden, althans naar Leather Form heeft gesteld, doet niet af aan het intreden van de schade in Nederland, het land waar de kopers wonen/gevestigd zijn en waar de namaakmeubelen in het verkeer zijn gebracht. Hetzelfde geldt voor de andere aan Leather Form verweten handelingen. Deze schade is niet reeds ingetreden door levering in Italië, daar deze handelingen daar, anders dan in Nederland, zijn toegestaan. De conclusie moet dan ook zijn dat is voldaan aan het vereiste als bedoeld in art. 5, derde lid, EEX-Vo, zodat de rechtbank bevoegd is van het onderhavige geschil kennis te nemen.

In de hoofdzaak

beroep nietigheid dagvaarding in de zaak tegen Leather Form

5.4. Ter beoordeling in de hoofdzaak ligt allereerst voor het beroep van Leather Form op de nietigheid van de aan haar uitgebrachte dagvaarding, omdat in de Italiaanse vertaling hiervan een foutieve (te late) roldatum is vermeld en zij niet in staat is gesteld haar verweer volledig te kunnen voeren, doordat de bij dagvaarding behorende producties niet met de dagvaarding aan haar zijn betekend en haar nog immer niet bekend zijn.

5.5. Vaststaat dat in de Italiaanse vertaling van de dagvaarding een foutieve roldatum is vermeld (30 januari 2003 in plaats van het - wel juist in de Nederlandse dagvaarding vermelde - 12 december 2002). Nog daargelaten de vraag of dit tot nietigheid van de dagvaarding kan leiden - de rechtbank laat dit in het midden - is Leather Form hierdoor niet in haar belangen geschaad. Zij heeft immers bij dagvaarding van 2 juli 2003 verzet aangetekend tegen het op 12 februari 2003 gewezen verstekvonnis en inhoudelijk verweer gevoerd. Het beroep op de nietigheid van de dagvaarding wordt dan ook verworpen. Dat de producties als ingebracht bij oorspronkelijke dagvaarding niet aan Leather Form zijn betekend en /of toegestuurd is niet door Hansen weersproken, zodat de rechtbank er vanuit gaat dat dit niet is gebeurd. Daar gesteld noch gebleken is dat Leather Form later in deze procedure de beschikking heeft gekregen over deze producties, moet het er voor worden gehouden zij daarvan geen kennis heeft kunnen nemen. De rechtbank ziet hierin aanleiding de door Hansen in het geding gebrachte producties 1 t/m 14 buiten beschouwing te laten.

(...)

Toepasselijk recht

5.7. Vervolgens ligt voor de vraag naar het toepasselijk recht. Ter beantwoording daarvan dient allereerst te worden vastgesteld of de Berner Conventie (BC), waarbij zowel Italië als Nederland is aangesloten, een toepasselijk te achten verwijzingsregel bevat met betrekking tot de beoordeling van de gestelde inbreuk op het auteursrecht.

5.8. Anders dan Leather Form meent, kan voor een geval als het onderhavige, waarin auteurs voor een werk

uit hoofde van het in de BC vastgelegde gelijkstellingsbeginsel bescherming toekomt in Nederland (waarbij in deze nog relevant is dat art. 2, zevende lid, BC binnen de Europese Unie toepassing mist) uit het systeem van de BC, in het bijzonder gelet op de bepalingen in art. 5 eerste en tweede lid, worden afgeleid dat de vraag naar de omvang van deze bescherming moet worden beantwoord aan de hand van het recht van het land voor wiens grondgebied bescherming wordt ingeroepen (de zgn. "lex protectionis"). Uit hoofde hiervan geldt dat op de in dit geding voorliggende auteursrechtelijke vraag het Nederlandse recht van toepassing is. Nu verdragen naar hun aard voorrang hebben boven regels van het nationale recht dient de door Leather Form aangehaalde Wet conflictenrecht Onrechtmatige Daad (WCOD), althans voor wat betreft de vraagnaar de omvang van de auteursrechtelijke bescherming, buiten beschouwing te blijven.

5.9. Voor zover de vordering is gebaseerd op onrechtmatige daad wordt deze eveneens beheerst door Nederlands recht. Gelet op hetgeen hiervoor onder 5.3 is overwogen, geldt Nederland als de in art. 3, tweede lid, WCOD bedoelde plaats waar de schade inwerkt.

Partijen hebben - in een ander verband - getwist over de vraag of de inwerking van de schade in Nederland redelijkerwijs voorzienbaar was voor Leather Form, die te dien aanzien heeft aangevoerd dat zij niet op de hoogte was en ook niet behoefde te zijn van het feit dat in Nederland, anders dan in Italië, het verhandelen van de litigieuze meubelen in strijd is met het alhier geldende auteursrecht.

5.10. Met betrekking hiertoe overweegt de rechtbank als volgt. Leather Form is een professionele meubelfabrikant die zich onder meer begeeft op de Europese markt, op welke markt het beginsel van vrijheid van handel en bedrijf op het terrein van de intellectuele en industriële eigendomsrechten steeds meer wordt ingeperkt door beschermingsmaatregelen tegen piraterij, zowel door harmoniserende maatregelen op Europees niveau alsook door regelgeving op nationaal niveau.

Gelijk door Hansen is gesteld, mag binnen de Europese meubelbranche als algemeen bekend worden verondersteld dat het verhandelen van nabootsing van designklassiekers, zoals de meubelmodellen van Arne Jacobsen, zonder toestemming van de rechthebbenden in de meeste landen van Europa is verboden. Voor zover Leather Form daarvan niet op de hoogte was, had zij deze wetenschap dan ook op betrekkelijk eenvoudige wijze, bijvoorbeeld door het raadplegen van een deskundige, kunnen achterhalen. Onder deze omstandigheden had van Leather Form mogen worden verwacht dat zij zich voorafgaand aan het verkopen en leveren aan in Nederland gevestigde afnemers en zeker voorafgaand aan het aanwijzen van een agent in Nederland, op de hoogte had gesteld van het gevaar voor een mogelijke inbreuk op de rechten van derden. Het enkele feit dat het haar (vooralsnog) in Italië niet verboden is meubelmodellen als de onderhavige op de markt te brengen, betekent niet dat Leather Form ervan uit mocht gaan dat dit ook krachtens geldend recht in Nederland zou zijn toegestaan. Bovendien mag er in zijn

algemeenheid van worden uitgegaan dat indien wordt geleverd aan in Nederland gevestigde professionele afnemers, de meubelmodellen in Nederland op de markt zullen worden gebracht, tenzij er duidelijke aanwijzingen zijn voor het tegendeel. Dit laatste is gesteld, noch gebleken.

5.11. Voor zover het aan Leather Form verweten gedrag (tevens) gekwalificeerd dient te worden als oneerlijke mededinging, dient dit eveneens naar Nederlands te worden beoordeeld, daar de aan de vordering ten grondslag gelegde handelingen de concurrentieverhoudingen ten opzichte van Hansen in Nederland beïnvloeden.'

Volgt, na verdere overwegingen, vernietiging van het verstekvonnis, en, opnieuw rechtdoende, gedeeltelijke toewijzing van de vorderingen.
